

Ελα αγάπη μου χρυσή, γύρε στην αγκαλιά μου
να 'νοιώσης μέσ' τὰ στήθια μου ποιά ἔχω γιὰ σέ κρυμμένη
αγάπη, ποῦ τὴν τρέφουσε τ' ἀγνὰ τὰ ὄνειρά μου,
καὶ τὴν ποτίζει μ' αἷμα τῆς καρδιά ἀρρωστημένη.

✽

Ἄχ! πέσε στὴν ἀγκάλῃ μου, λυπήσου τὴν καρδιά μου
καὶ γιάνε τῆς τὸν πόνο τῆς, κάμε νὰ γίνῃ ἀλήθεια
ὅσα τῆς λέγει ἡ ἐλπίδα μου, τὰ τόσα ὄνειρά μου,
ὅτι δὲν εἶναι ψέγματα, δὲν εἶναι παραμύθια.

✽

Γύρε νὰ δεῖξω τ' οὐρανοῦ μὲ τὸ πολὺ καμάρι,
πῶς κλείνονται σὲ μιὰ ἀγκαλιά, φιλοῦνται καὶ τ' ἀστέρια
ὅπως τὰ δυὸ τὰ μάτια σου ποῦ λάμπουσε μὲ χάρι.

✽

Ναί, πέσε στὴν ἀγκάλῃ μου, καὶ τότε θὰ τὸν πείσῃ
πῶς μιὰ μικρὴ ἐρωτικὴ, ἐνὸς ἀνθρώπου ἀγκάλῃ,
μῆσα ἔμπορεῖ ὁλόκληρο Παράδεισο νὰ κλείσῃ.

(1899)

ΤΑΚΗΣ ΜΠΕΤΣΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Φεβρουαρίου 1899

Φίλιτάτέ μοι κ. Ἀρδένη,

Ἄσπαστος ἐπιμένων νικᾷ ὁμολογῶ δ' ὅτι ἡ ἐπιμονὴ σας, ἡ μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ
καὶ εὐγενείας ἐκάστοτε ἐκδηλουμένη μοι, ὅπως ἀνεύρω τὴν πρὸ ἐτῶν γραφεῖσαν
παρ' ἐμοῦ ἐκδρομὴν εἰς Οἶτην, ἣν δὲν ἐγνωρίζον καὶ ἐγώ, ποῦ εἶχον ρίψει,
ἐπήνεγκε τὸ ἀποτελεσματικὸν τῆς.

Ἄνασκαλεύσας πληθὺν χαρτιῶν μου, τὴν ἀνεύρον καὶ σᾶς τὴν ἀποστέλλω
πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ «Ποικίλῃ Στοᾷ», ἣς ἡ ἀληθὴς πρόοδος καὶ περιωπὴ ἐν
τῇ φιλολογίᾳ τῆς πατρίδος ἡμῶν, τιμᾷ ἐξόχως τοὺς ὠραίους ἡμῶν ἀγῶνας— καὶ
τὴν ὅλως πεφωτισμένην ὑμῶν Διεύθυνσιν, εἰς καταρτισμὸν ἐνὸς λαμπροῦ Ἐτη-
σίου πνευματικοῦ ἔργου.

Ἄν ἡ εἰς Οἶτην ἀνάβασίς μου, εἰς τῶν πόθων μου ν' ἀναβρίχωμαι τὰς ὑψη-
λωτέρας κορυφὰς τῶν ὁρέων τῆς πατρίδος μας καὶ ἐκεῖθεν νὰ γράφω τὰς ἐξ αὐτῶν
ἐμπνεύσεις μου καὶ ἐντυπώσεις, μοι ἐνέπνευσε τὴν συγγραφὴν αὐτῆς, ἡ ἐπιμονὴ
σας ἔσωσεν αὐτὴν τῆς μὴ ἀπωλείας τῆς, τῆς λήθης. Σᾶς εὐχαριστῶ ἐπὶ τούτῳ.

Μετὰ τῆς διατριβῆς μου ταύτης, δέχθητι, φίλιτάτέ μοι, εἰς ἀνάμνησιν καὶ
ἐν μικρὸν τεμάχιον ἐκ Πεντηλησίου μαρμαροῦ, ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς Οἶτης ἀνεγερ-
θείσης στήλης, εἰς μνημεῖον τῆς ἐκεῖ ἀναβάσεως τῶν πρώτων τῆς Ἑλλάδος
ἠγεμόνων μας, ἐκ τῶν ὀλίγων τεμαχίων, ἅτινα συνέλεξα ὡς ἐγκόλιον μνή-
μης ἀγαστῆς.

Σᾶς ἀσπάζομαι,

Μετ' ἰδιαζούσης ἐκτιμήσεως

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ